

Llegiu atentament aquest text.

Pep Prats era amic de Joan Feliu des de l'escola primària. Alt, de complexió atlètica, esquena ampla, coll vigorós, tot ell massís, de pell molt blanca, de cabell rogenç, molt ben plantat i d'aire patrici, era per dins ingenu, gairebé pueril, amb poques però molt clares idees i una memòria prodigiosa per a fer-les seues. Era doctor en Lleis i tenia un expedient acadèmic brillantíssim. Fill d'un bon advocat de ciutat petita, començà a exercir al costat del seu pare a qui, sense poder comparar-se en personalitat, portava camí de deixar prou arrere per un d'aqueixos misteris que es donen sovint a les professions liberals.

Prou oposat a ell en el físic i més encara en el psíquic, Jaume Miravall allotjava una forta personalitat. De talla mitjana, semblava alt per la seua esveltesa. Cara magra i ben dibuixada, ulls negres, menuts però vivíssims, front ample, cabell encrespat i molt fosc, mans aristocràtiques, pausat de moviments, calmos, poc parlador, de mímica austeríssima, però fortament expressiva, sols insinuada. Miravall podia passar per un gran senyor àrab, en aquest sentit inconcret de noble vellúria que tenen entre nosaltres les coses atribuïdes, en general falsament, als moros.

Martí Domínguez, *Els horts* (1972)

Després de llegir el text, digueu si les següents afirmacions són vertaderes (V) o falses (F), marcant amb una creueta la casella adequada.

	V	F
1. Pep Prats tenia un aspecte físic atractiu.		
2. Pep Prats era una persona madura i molt culta.		
3. Pep Prats tenia més èxit professional que son pare a causa de la seua gran personalitat.		
4. Jaume Miravall també era alt i esvelt.		
5. Jaume Miravall gesticulava moltíssim.		
6. Segons l'autor, entre nosaltres hi ha la tendència d'atribuir als moros coses plenes de dignitat.		